

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 21 maja 2024 r.

Pozycja 118

POSTANOWIENIE z dnia 18 grudnia 2023 r. Sygn. akt Ts 150/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej Ł.P. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 8 lipca 2022 r. (data nadania) Ł.P. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

2. Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 9 marca 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 23 listopada 2018 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 6 kwietnia 2018 r. (znak: [...]) w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia.

Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody z 7 czerwca 2016 r. (znak [...]) nakładające na skarżącego grzywnę w celu przymuszenia do wykonania obowiązku poddania małoletniego syna szczepieniom ochronnym, zgodnie z tytułem wykonawczym z 2 grudnia 2015 r. (nr [...]), wystawionym przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w B.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 30 sierpnia 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 5 września 2022 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków formalnych skargi przez: 1) podanie adresu skarżącego (wraz z czterema kopiami); 2) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem (wraz z czterema kopiami): a) pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna, b) postanowień: – Ministra Zdrowia z 6 kwietnia 2018 r. (znak [...]), – Wojewody z 7 czerwca 2016 r. (znak [...]).

W piśmie z 15 września 2022 r. (data nadania) pełnomocnik skarżącego wykonał zarządzenie jedynie w części, wskazując adres skarżącego oraz doręczając pełnomocnictwo szczególne. Jednocześnie wniósł o „przywrócenie terminu do uzupełnienia skargi”, uzasadniając przekroczenie wyznaczonego w zarządzeniu terminu wcześniejszym zamknięciem placówki pocztowej. Do wniosku załączył kserokopię informacji zamieszczonej na drzwiach tej placówki.

Do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej wezwał skarżącego również sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 27 czerwca 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 4 lipca 2023 r.). Tego samego dnia sędzia Trybunału Konstytucyjnego wydał również, w trybie art. 69 ust. 2 u.o.t.p.TK, zarządzenie (doręczone pełnomocnikowi skarżącego 4 lipca 2023 r.) wzywające pełnomocnika skarżącego do sprecyzowania, w imieniu którego skarżącego oraz w odniesieniu do jakiej sprawy złożył on wniosek z 13 września 2022 r. (data nadania) o przywrócenie terminu wykonania zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, albowiem załączona do skargi konstytucyjnej dokumentacja w tym zakresie wykazuje rozbieżności (wskazana we wniosku sygnatura Ts 150/22 dotyczy skargi Ł.P., natomiast wniosek o przywrócenie terminu złożony został w imieniu K.M.).

W piśmie z 11 lipca 2023 r. (data nadania) skarżący ustosunkował się do dwóch powyższych wezwań. Sprecyzował, że wniosek o przywrócenie terminu wykonania zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego wniesiony został w imieniu Ł.P. (w sprawie o sygn. Ts 150/22) oraz usunął wskazane braki.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżący zarzucił naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Jego zdaniem zaskarżone przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Jak wynika z akt sprawy, zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 30 sierpnia 2022 r. (dalej: zarządzenie) skarżący został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej w terminie tygodniowym od dnia doręczenia zarządzenia pod rygorem ujemnych skutków procesowych. Zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego 5 września 2022 r., natomiast pismo procesowe, w którym wykonano część zarządzenia i wystąpiono z „wnioskiem o przywrócenie terminu do uzupełnienia skargi”, zostało nadane 15 września 2022 r.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego oddalił wniosek skarżącego o przywrócenie terminu usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej.

W związku z powyższym, w ocenie Trybunału Konstytucyjnego braki formalne nie zostały przez skarżącego usunięte w ustawowo przewidzianym siedmiodniowym terminie. Okoliczność ta stanowi samodzielną podstawę odmowy nadania skardze dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.